Chovatelská stanice Cane Corso

KOREC CORSO

ZÁKLADNÍ MINIMUM PRO CHOV PSA PLEMENE **CANE CORSO**

Cane Corso Italiano je velké plemeno, které patří mezi molossoidní plemena. Přímým předkem Cane Corso je plemeno Canis Pugnax známé ze starověkého Říma. Cane Corso je všestranný pes, který byl vyšlechtěn pro ochranu svého pána a jeho majetku. Ke svým majitelům si vytváří silný vztah, vůči cizím lidem je ostražitý. Psi tohoto plemene jsou velmi aktivní a dostatek pohybu je pro ně velice důležitý. Ideální je tedy kombinace pohybu na velké zahradě a vycházek. Množství a intenzita pohybu však musí být úměrná stáří a velikosti štěněte. Pro štěně do 6 měsíců nejsou delší procházky (více než 30 minut) vhodné. Zároveň je třeba se vyvarovat následujícího:

- štěně/mladý pes nesmí být veden u kola,
- štěně/mladý pes nesmí skákat z výšky (z důvodu častých nárazů do kloubů),
- štěně/mladý pes nesmí skákat často po schodech.

Výše uvedené je zásadní dodržovat u mladých psů do 2 let a absolutně nezbytné u štěňat do 1 roku.

1. Vhodné umístění pelíšku

Cane Corso je krátkosrsté plemeno, které bylo vyšlechtěno v jižní Itálii, kde je mnohem teplejší klima než v České republice. Vhodné umístění pelíšku je proto v domě při pokojové teplotě cca 20°C a na klidném místě. Vzhledem k tomu, že štěně má tendenci vše okusovat, je vhodné umístit pelíšek do speciální ohrádky pro štěňata. Štěně nikdy nesmí ležet na studené podlaze. Musí mít k dispozici psí pelíšek nebo speciální podložku Vetbed. Pokud je pes umístěn v boudě, musí být bouda dostatečně zateplená minimálně 10 cm polystyrenu mezi vnitřní a obvodovou dřevěnou stěnou. Bouda by měla mít zádveří a krytou terasu, a měla by být vytápěna topným panelem s termostatem. Ložnice boudy musí být vystlána speciálními hoblinami nebo musí být na podlaze měkká a teplá podložka (např. Vetbed).

Pokud je prostor pro psa oddělen od zbytku zahrady, jeho rozloha musí být alespoň 150 m^2. Součástí vybavení by měla být nezamrzající (vytápěná) napáječka. Pes nemůže být

trvale držen v malém výběhu s boudou, naprostou nutností je dostatek prostoru na velké zahradě, eventuálně vycházky. V opačném případě dochází k týrání zvířete.

2. Výživa

2.1. Místo pro krmení

Jídelní kout by mělo být místo, kde se pejsek v klidu nají, aniž by kolem něj někdo neustále chodil, hladil ho, či jinak vyrušoval.

Stůjte v klidu u misky s potravou a počkejte, až se pejsek nají. Někdy má snahu vás provokovat k mazlení a hraní, ale na to nedejte. Když vidíte, že již nemá o jídlo zájem, misku mu odeberte.

Před jídlem by mělo být štěně řádně vyvenčeno a vyběháno, tělo je pak připraveno na dávku potravy. Naopak po dojedení dohlédněte na to, aby byl pejsek v klidu (žádná větší aktivita), jinak hrozí torze žaludku, která může mít pro pejska fatální následky.

Pejsek musí mít **TRVALÝ PŘÍSTUP K ČISTÉ VODĚ,** jinak hrozí onemocnění ledvin.

2.2. Čím krmit

Základ stravy štěněte ve věku 8 týdnů tvoří syrové mleté drůbeží maso, nejlépe s kostmi. Kosti musí být mlety na speciálním mlýnku[1] a vždy musí být v syrovém stavu (vařené kosti jsou mnohem tvrdší a pro psa představují velké riziko). Lze přidat tučný tvaroh. Samostatně lze dávat hovězí maso. Příloha by měla tvořit 15-20% porce a může to být vařená rýže, ovesné vločky nebo těstoviny. Záleží na tom, čemu pejsek dává přednost; v ideálním případě druh přílohy obměňujeme. Je také možné přidávat zeleninu (např. mrkev, červená řepa, kapie, špenát) a ovoce, ideálně okolo 10% dávky (přičemž z toho ovoce 30% a zeleniny 70%).

Dvakrát týdně pejskovi podáváme doplňky stravy Roboran H nebo Plastin, které obsahují všechny pro psa nutné vitaminy a minerální prvky. Do krmení je nutné přidávat dvakrát denně výživový doplněk Apto-Flex, který obsahuje složky nezbytné pro správný vývoj kloubů u velkých plemen. Rovněž je vhodné přidávat do stravy sušené kvasnice, které obsahují velké množství vitaminů řady B.

Štěňata lze rovněž krmit vařeným masem (drůbeží, hovězí, vepřové), ale vykostěným (vařené kosti nikdy!), ideálně i rozemletým. Maso opět doplňte přílohou. Štěňatům zásadně nedávat velké kusy masa (např. celá křídla nebo krky), jelikož potravu často rychle hltají a mohlo by dojít k udušení. Velké kusy se štěně musí naučit jíst postupně. Krky je lepší podávat mleté, jelikož při pozření celého kusu najednou (a štěňata krky zpravidla polykají vcelku) hrozí těžká zácpa.

Další možnost krmení jsou kvalitní konzervy. Konzervy se obecně velmi liší cenou, která se odvíjí zejména od obsahu masa. Pro štěňata je nutné vybírat takové, které obsahují vysoký podíl masa (min. 40%). Mezi tento typ konzerv (tedy kvalitní, s vysokým podílem masa a od renomovaných výrobců) patří Grancarno Junior, Lukullus Junior a Sam´s Field.

[1] https://www.eshop-zemedelske-potreby.cz/elektricky-reznicky-mlynek-na-maso-beeketal-fw300-80-kg-hodina-p25567/

Vhodným systémem krmení je i BARF, ten ale používáme jen kvalitní. Vhodný je BARF vyráběný v Německu a distribuovaný firmou zoohit[2].

V období stáří 8 týdnů je množství masa na den cca 500-600 gramů. Krmná dávka postupně stoupá dle věku štěněte, neměla by ale být větší než 1,5 kg masa (bez příloh).

Občas lze dávku masa nahradit granulemi. Opět ale volíme jen velmi kvalitní (tj. renomovaných výrobců, s velkým podílem masa). Granule můžeme nejprve na 5 minut namočit do teplé vody, lze je však podávat i suché. V tom případě je ale nutné zkontrolovat, aby se pes po konzumaci dostatečně napil.

V rámci jedné krmné dávky nikdy nekombinujeme konzervy, maso nebo granule.

Množství krmiva se v zásadě určuje dle kondice psa. U štěňat lze vypozorovat, zda daná dávka vyhovuje nebo ne (například pokud ji velmi rychle zhltají). Pokud máte ze štěněte dojem, že byla dávka příliš malá, zkuste další dávku přibližně o 10 % navýšit. To samé platí i naopak. V ideálním případě by mělo štěně dávku sníst do 5ti až 10ti minut a po dojedení neprojevovat známky hladu. Pokud pes opakovaně nedojídá dříve konzumované množství potravy, může se jednat o příznak nemoci.

Štěňata krmíme 4krát denně, postupně lze přecházet na 3krát denně (od 6 měsíců věku štěněte), minimálně však musí pes dostávat krmení 2krát denně (vhodnější však je 3krát denně). **Krmení jednou denně je zcela nevyhovující, při pozření velkého množství potravy v jedné dávce hrozí torze žaludku, která často končí úmrtím psa.**

Vždy dbejte na to, aby měl pejsek **TRVALÝ PŘÍSTUP K ČISTÉ VODĚ.**

2.3. Čím nekrmit

Nikdy psa nekrmte čokoládou, kořeněnými nebo slanými pokrmy. Nikdy psovi nepodávejte vařené kosti nebo brambory, které jsou v syrovém stavu jedovaté, a ani jako vařené nejsou pro psa vhodnou přílohou. Pro psa jsou rovněž velmi nevhodné exotické druhy ovoce jako například mango nebo avokádo. Naprosto nevhodným krmivem jsou zbytky lidských jídel. Psovi rovněž nedávejte kravské mléko, které má projímavý účinek.

3. Příchod domů

Převoz a následné vpuštění do úplně neznámého prostoru znamená pro štěně obrovské psychické zatížení: opouští totiž známé místo, svou matku, lidi, na které bylo zvyklé, a známé pachy.

Chovejte se proto klidně, tvařte se lhostejně, jakoby nic. Po příchodu domů zabraňte bouřlivému přivítání, kdy si každý chce štěňátko pohladit a pochovat. Nechte pejska v klidu prozkoumat svůj nový domov a pozorně ho sledujte.

Je dobré mít předem připravena dvě důležitá místa. Za prvé to, kde bude mít pejsek svou misku s krmivem, za druhé to, kde bude v noci spát.

Toto druhé místo je mimořádně důležité pro psychickou vyrovnanost zvířete – zde nalezne klid, bezpečí a jistotu právě proto, že zde bude spát vždy a že zde bude navyklé.

Pokud máte pocit, že je pejsek ze své první průzkumné výpravy již unavený, zaveďte (nebo odneste) jej do jeho koutku, kde bude spát. Jestliže má ale chuť ještě pobíhat, nechte ho,

[2] http://www.zoohit.cz/shop/psi/barf

ať si klidně pokračuje v objevování, pak ho teprve odneste tam, kde bude spát. Bude-li třeba, zopakujte tento manévr desetkrát, dříve či později pochopí.

4. Čistotnost

Psi jsou od přírody čistotní, nikdy si neznečistí svůj pelíšek ani jeho okolí. My jen musíme ukázat pejskovi, kde je to správně. Moč a stolice jsou jeho způsob, jak komunikovat s okolím. Psi značkují své území a nechávají vzkazy pro kolegy svého biologického druhu. Pokud tedy udělá doma loužičku, je zbytečné jej za to kárat, strkat mu do ní čumáček, či jinak trestat. Štěně to nepochopí a může to zbytečně narušit jeho důvěru ve vás.

Sledujte štěně, co dělá. Pokud se chystá vykonat potřebu, přeneste jej ihned na místo, které jste předem určili, a pak mu dejte najevo, že vám udělalo radost. Venčit byste jej měli hned po probuzení, po každém jídle, po větším napití, po hře. Za několik dnů bude štěně čistotné.

Pokud ho po dobu vaší nepřítomnosti budete někam zavírat, mělo by mít možnost se vyvenčit na noviny či na hadr.

5. Metodika výcviku štěňat

S vycházkami začínáme nejprve třikrát denně po 5ti minutách a postupně je prodlužujeme až na 30 minut.

Vycházky děláme před krmením a zpočátku vyhledáváme nerušená místa. Při vycházkách upevňujeme vztah mezi štěnětem a majitelem, usměrňujeme reakce štěněte na podněty, se kterými se setkává, vytváříme první návyky a učíme prvním zákazům.

Všechny požadavky musí být uplatňovány hravou formou a po provedeném výkonu musí být dána štěněti odměna – musí být vyjádřena radost majitele slovy nadšené chvály provázená hrou s oblíbenou hračkou nebo pamlskem.

Ve všech případech začínáme štěně učit v lehčích podmínkách a postupně zesilujeme vlivy okolního prostředí. S výcvikem rozhodně nespěcháme, vyplatí se trpělivost a důslednost.

6. Přivyknutí na jméno, přivolání

Jméno psa vyslovujeme v laskavé intonaci vždy, když mu neseme jídlo anebo když s ním jdeme na procházku.

Potravu dáváme až po vyslovení jeho jména. Tímto postupem si pes na své jméno rychle zvykne.

Před odchodem na vycházku spojujeme jméno s povelem **Ke mně!.** Jméno psa v souvislosti s podáním potravy *neustále utvrzujeme.*

Na vycházkách, na které chodíme zásadně před krmením (již zmíněné riziko torze žaludku), použijeme jméno psa, na které reaguje v souvislosti s potravou, s povelem **Ke mně!.**

Štěně bude reagovat okamžitým příchodem, za což jej odměníme chválou a malým pamlskem *(osvědčený je kousek eidamu nebo masa o velikosti nehtu na palci*).

Tento povel opakujeme několikrát během vycházky, ale nespojujeme nikdy s připoutáním psa na vodítko. Psi jsou velmi všímaví, a pokud si spojí povel **Ke mně!** s koncem oblíbené činnosti, rychle se jej naučí ignorovat.

7. Přivyknutí na obojek a vodítko

Pro začátek volíme obojek z měkké kůže nebo látky. Jakoby nic jej dáme štěněti na krk a zabavíme ho nějakou činností.

Pár dní se možná bude drbat, ale při každém pokusu se jej budeme snažit zabavit nějakou hrou. Obojek psovi dáváme jen na vycházku, vždy ho sundáváme na noc. Při pohybu psa po zahradě nebo v domě mu obojek rovněž sundáváme.

Vodítko spojujeme štěněti s vycházkou, tedy s příjemnými zážitky. Takto si rychle přivykne a obojek mu přestane vadit.

Zpočátku připneme vodítko a vyjdeme před dům. Necháme pejska rozhlížet a v případě zájmu o průzkum jdeme za ním. Nové podněty odpoutají zájem štěněte o vodítko. Rozhodně štěně na vodítku nikam netaháme a nenutíme.

V prvních dnech ponecháme na něm, zda a jak daleko se vydá, pokusíme se zapojit jeho tzv. následovací instinkt, který mu velí následovat matku, nyní vás.

Až poté, kdy si štěně na vodítko navyklo, nemá snahu s ním bojovat ani ho kousat, změníme styl vycházky. Do nynějška jsme víceméně chodili podle vůle štěněte, teď mu dáme najevo naši nadřazenost tím, že budeme měnit směr chůze dle libosti a štěně na vodítku musí jít podle nás. Tím štěně jednoduše pochopí, kdo je vůdce a že je nutné jej následovat, ať se děje cokoli.

Na vycházkách přivykáme štěně postupně také na pouliční ruch, lidi, auta, atd. Dodržujeme zásadu, aby přivykání bylo postupné, štěně mohlo nové podněty očichat, poznat je. Při objevení každého nového podnětu je chválíme, v případě že štěně projevuje bázlivost, je třeba si s ním hrát, chválit je a povzbuzovat.

V každém případě musí mít štěně ve svém majiteli oporu.

V případě, že vidíte, že je štěně nejisté, ukažte mu, že není čeho se bát.. K neznámému předmětu se suverénně přibližte, dotkněte se ho rukou, případně do něj kopněte. Štěně uvidí váš klid a uklidní se také.

Nikdy nedělejte to, že byste si ke štěněti klekli a uklidňovali jej hlazením. Tím v něm jen vyvoláte pocit vlastní bezradnosti a ještě větší paniky.

8. Přerušení nežádoucí činnosti

Ve věku, kdy si štěňátko odebíráme, je pro něj samozřejmá ohromná zvědavost, kdy musí vše důkladně prozkoumat, očichat, ochutnat a samozřejmě rozkousat.

Je jen na nás, jaké mu určíme meze chování. Je důležité nechat jej se vším seznámit, je ovšem také důležité umět mu říci dost, když jeho stisk byl už příliš silný, když si vybral jako hračku vaše nejoblíbenější boty, když na vás zkusil zavrčet, když jste mu chtěl vzít hračku, pamlsek či misku se zbytkem krmení.

Musíme postupovat podle závažnosti situace. Pokud si hrajete na okusovanou a stisk jeho jehliček vás už zabolel, není nic jednoduššího než zvýšit hlas (např. zvoláním „au“) a hru

ukončit. Štěně má ještě instinkty z doby, kdy si hrálo se sourozenci a takovéto zvolání je pro něj signálem, že už je to moc.

Pokud si štěně jako hračku vybere něco, co není dle vašeho názoru vhodné, použijte povel **fuj!** a lehkým chytnutím za čumák mu oddalte hlavičku od zdroje nežádoucí činnosti. Zároveň mu nabídněte hračku nebo hlodací pamlsek, kterým se na určitý čas zabaví.

V pubertě se může stát, že psí dorostenec, který byl do té doby téměř vzorným mladým psem, náhle začne mít výkyvy nálady, zkouší neposlechnout a někdy také zavrčet. V těchto případech je dobré hned od počátku dát jasně najevo, že takto s vámi nic nepořídí. Co se týče výcviku, pokračujte důsledně dál, nebo procvičujte cviky, které již umí, a neústupně trvejte na jejich provedení. Avšak při jakémkoli výrazu dominance z jeho strany, jako je např. *zavrčení u žrádla či pamlsku, nebo vzteklém chňapnutí,* je okamžitě třeba reagovat. Psa povalíme na záda a držíme pod krkem tak dlouho, až se uklidní. Je to možná legrační, ale pro psa nejpřirozenější způsob, jak mu ukázat, ***kdo je tady pánem***.

Nikdy nezapomínejte, potrestat štěně můžete pouze *na místě činu* a jen tehdy, přistihneme-li je *přímo při činu*.

Psa nikdy za žádných okolností nebijte.

9. Rady pro úspěšnou výchovu psů

9.1. Porozumějte svému psovi

Výchova psa se zakládá především na správné komunikaci mezi člověkem a psem. Za tímto účelem se **Vy** musíte naučit vcítit se do myšlení svého psa a do jeho přirozených instinktů. K učení a jednání je nutná **motivace** – tedy nenásilně přimět psa, aby vás poslouchat **chtěl.**

9.2. Dávejte povely

Pokud chceme, aby náš pes poslouchal na určité povely, musíme mu je sdělit tak, aby jim rozuměl a aby povel pochopil.

Pro jednu a tu samou věc používejte vždy jen jedno slovo. Tento povel vyslovte klidně, přátelsky, ale důrazně tak, aby jej pes rozlišil od běžné mluvy.

Aby pochopil, že se týká jeho, oslovte jej jménem a jakmile vidíte, že pes vnímá, vyslovte povel. Od začátku si zvykněte dávat všechny zvukové povely *jen jednou*.

Pokud je pejsek ignoruje, musíte zareagovat okamžitě. Váš pes se v žádném případě nesmí naučit, že všechno řeknete třikrát, než si povel prosadíte.

Samozřejmě nesmíte zapomenout psa pochválit, když něco udělá správně. Pes pak ve vás objeví pravého vůdce smečky, kterého bude milovat a ochotně a radostně poslouchat.

9.3. Upevňujte naučené cviky

Psi velmi rychle pochopí jednoduché cviky, což však neznamená, že by tyto povely promptně prováděli v jakékoli situaci. Zde pomůže jen jedno důsledné opakování. Optimální je cvičit 3x denně 5 – 10 minut podle věku psa a jeho schopnosti se soustředit. Cvičení vždy

zakončujeme *úspěchem*, tedy cvikem, který pes již s jistotou ovládá a za který jej můžeme náležitě odměnit. Bude se pak na každé další cvičení těšit, čímž upevňujeme pozitivní motivaci.

9.4. Chvalte za žádoucí chování

Psi se učí rychleji pochvalou než trestem. Pochvalte psa v přímé návaznosti na úspěšně provedený cvik. *Tedy okamžitě!* Pochvalu, která následuje až o několik vteřin později, si pes již se cvikem nespojí.

Při pochvale je důležité použít odpovídající tón hlasu. Chvalte vždy vyšším, jásavým hlasem, klidně projevte nadšení. Vašemu psovi je nutno sdělit, že jeho výkon byl něčím naprosto fantastickým.

9.5. Usměrňujte nežádoucí chování

Usměrnění by mělo být pro psa nepříjemným překvapením a mělo by následovat okamžitě poté, co pes projeví nevhodné chování. Rychlost vaší reakce je rozhodující, protože je důležité, aby „trest" byl spojován jen a pouze s nevhodným chováním.

Usměrnění hlasem by mělo být téměř vždy dostačující. Hlas by měl být hluboký, určitý, rázný. Postačí krátký povel **Ne!** nebo **Fuj!**. Dalším stupněm je pak *tlak ze shora na čumák,* při vážnějším provinění *chytnutí a lehký stisk*. Jako nejvyšší trest pak funguje *otočení na záda*, jak je popsáno výše.

Po usměrnění pes potřebuje klidovou fázi, v níž se může zase vrátit do rovnováhy. Majitel by se měl v této době chovat vůči psovi pasivně. Žádné další výčitky a hrozby.

Poté je velmi důležité „udobření". **Psa nikdy fyzicky netrestejte.** Nejvíce účinná je tzv. klidná síla (zvýšení hlasu, přimáčknutí čumáku, povalení na záda).

9.6. Buďte vůdcem smečky

Pes se musí naučit, že **Vy** jste „alfa jedinec". Respektovat vás bude jen tehdy, pokud k vám bude mít *důvěru*. A tu si musíte nejdřív zasloužit. Od přírody má pes o svém vůdci celkem jasnou představu.

1. Vůdce smečku ochraňuje
2. Vůdce smečku živí
3. Vůdce trestá neposlušnost
4. Vůdce stanovuje hierarchické pořadí ve smečce.

Pokud má pes pocit, že něco z toho nefunguje, musí s tím něco udělat, jinak bude dle jeho názoru smečka v ohrožení.

9.7. Jak docílit a upevnit postavení vůdce

Tendenci být dominantní mají psi, fenky jsou přirozeně poslušnější.

9.7.1. Důvěra

Chovejte se v každé situaci sebejistě. Dávejte řečí svého těla psovi pocit, že máte situaci pod kontrolou. Toto je důležité zvláště v počátku, kdy štěně ještě tápe, tudíž může být

z některých situací nervózní, vyplašené. Zde pomůže třeba významné zívnutí a otočení hlavy stranou, čímž dáte pejskovi najevo, že se situací nemusí zneklidňovat.

Nikdy nedovolte, aby štěně napadl jiný pes. Vždy se postavte před něj a nebezpečí zažeňte. Tím získáte jeho důvěru v to, že s vůdcem se mu nemůže nic stát.

9.7.2. Stanovení hierarchie

Pes dokáže vycítit povahu svého pána. Pokud není pán od přírody dominantní, pes převezme vedení. Psovi nesmíte nikdy ze své pozice alfa samce ustoupit (např. pes zavrčí/ukáže zuby a vy ucuknete), jinak vás pes takto nikdy nebude vnímat.

1. Vůdce smečky může dělat věci, které ostatní nesmějí, a protože on může, je tedy vůdcem.
2. Vůdce jí jako první. Pes musí svou potravu a svou kost na kousání kdykoli kterémukoli rodinnému příslušníkovi odevzdat.
3. Vůdce vždy vstupuje do dveří první.
4. Vůdce vyhledává k odpočinku ta nejpříjemnější místa.
5. Vůdce určuje začátek a konec společných aktivit, jako hraní, mazlení nebo honění.
6. Výše postavený člen smečky se níže postaveného dotýká, kdy chce a jak chce. Týká se to zejména péče o srst, ošetření drobných poranění atd.

Pes by si měl zavčasu zvyknout, že lidé mají ve všem přednost.
Je samozřejmé, že ochotná spolupráce psa by měla být řádně odměněna.

9.7.3. Rozpoznání imponujícího a výhružného chování

Pes, který má sklony k dominantnímu chování, samozřejmě se nezaměří hned na vůdce. Bude se pokoušet postupovat krok za krokem a přeskakovat v hierarchii jednotlivé členy rodiny, tak jak to vidíme v přírodě.

Jen tehdy, pokud rozpoznáte imponující gesta svého psa, můžete mu dát správné odpovědi a eliminovat nežádoucí chování.

Gestem dominantního chování je např. tzv. *„naskakování“*. Psi obejmou nohu osoby, kterou chtějí otestovat, a pohyby naznačují krycí akt. Tento typ chování lze pozorovat jak u psů, tak u fen a nemá nic společného s pářením. Spíše dává najevo pocit dominance psa a nesmí být tolerováno.

Psi obvykle začínají s takovými drzostmi u slabších rodinných příslušníků např. u dětí. V takových situacích byste měli okamžitě zvolat **Fuj!**, přimáčknout mu čumák k zemi, nebo jej otočit na záda, popř. jej odvést do jiné místnosti (separovat jej od zbytku smečky). Dalším stupněm může být zavrčení, ukazování zubů, štípnutí nebo dokonce kousnutí.

Je tedy důležité, abyste při prvním náznaku imponujícího chování zasáhli a svému psovi vyjasnili, že musí respektovat všechny rodinné příslušníky.

10. Onemocnění psa

Je důležité svému psovi dobře porozumět. Pozor dávejte zejména na projevy chování, které mohou signalizovat nemoc psa. Takovými projevy jsou: apatie, nechutenství, zvýšená teplota (u psů je normální teplota vyšší než u lidí, v rozmezí od 37,5 °C do 39,0 °C), kašel, zvracení, dlouhodobý průjem, třepání hlavou. Nezbytnou nutností je průběžné sledování stolice psa a řešení případného průjmu nebo zácpy. Průjem, který je způsobený dietní chybou, řešíme úpravou stravy (ideálně vařené libové kuřecí maso s rýží, do které lze přimíchat Smectu)

a podáním přípravku, který obsahuje dubovou kůru-tanin (např. Farmatan). Dalším častým onemocnění je zánět zvukovodu, který se projevuje častým třepáním hlavou. Zde je nutná návštěva veterináře, který provede výtěr, mikroskopické vyšetření a ev. kultivaci, a na základě těchto vyšetření rozhodne o léčbě.

11. Informace k vakcinačnímu schématu

Štěňata jsou očkována vakcínou zn. Nobivac proti psince, hepatitidě, parvoviróze, leptospiróze, parainfluenze (psincový kašel) a vzteklině. Značka Nobivac je v současné době v rámci EU nejpoužívanější, používají ji všechny významné zoologické zahrady a hlavní výhoda (oproti vakcínám jiných značek) spočívá v tříletém vakcinačním cyklu u vztekliny při zachování dostatečné hladiny protilátek. Vakcinaci dle přiloženého schématu je **absolutně nutné dodržet** a v imunizaci pokračovat vakcínou Nobivac. **V žádném případě nelze kombinovat s vakcínou jiného výrobce,** jelikož antigenní determinanty se u jednotlivých výrobců liší. V případě kombinací vakcín různých výrobců by tedy mohlo dojít k ohrožení imunity psa, což by mohlo mít fatální následky.

Nezbytná je vakcinace proti psince, parvoviróze, hepatitidě, leptospiróze, parainfluenze a vzteklině. Velmi vhodná je také vakcinace proti tetanu, která je nutná vždy, když je pes v místech, kde se vyskytují /nebo dříve vyskytovali (až 10 let nazpět) koně. Zvýšené riziko tetanu nastává u psů v období přezubování.

Přiložené vakcinační schéma obsahuje jak vakcinaci, která už proběhla, tak i následné pokračování, které je nutné dodržet. Schéma je uváděno pouze do 8 let věku psa, očkování v pozdějším věku po konzultaci s veterinářem.

12. Parazitologie

12.1. Endoparazité

Štěňata jsou velmi náchylná k onemocnění střevními parazity. Nejčastěji se vyskytuje Toxocara canis (škrkavka). Psa vždy nejprve otestujeme na přítomnost parazitů a až na základě výsledků testů nasazujeme vhodná antiparazitika. Vhodnými přípravky, které obsahují účinné látky jak proti oblým, tak proti plochým červům, jsou Dehinel XL a pro štěňata Procox. Testování by mělo probíhat minimálně každé tři měsíce u dospělého psa, u štěňat do 6 měsíců věku každý měsíc.

Nejlepším možným postupem je testování trusu v parazitologické laboratoři, které mají například všechny státní veterinární ústavy. Sběr vzorku trusu musí být prováděn 5 dní za sebou a jednotlivé vzorky musí být důkladně promíchány. Jedině takto pečlivě připravený vzorek pro testování je zárukou objektivního výsledku. Na základě výsledku testu nasazujeme vhodná antiparazitika. U štěňat do 6 měsíců je vhodné testovat jedenkrát měsíčně preventivně. Pokud je test pozitivní a je podáno antihelmintikum, je nutné po 7-10 dnech od podání anthelmintika provést další parazitologické vyšetření, které ukáže, zda byla léčba úspěšná.

12.2. Ektoparazité

Pokud se pes vyskytuje v prostředí, kde hrozí napadení blechami nebo klíšťaty, je vhodné nošení speciálního obojku proti klíšťatům, který však pes nesmí olizovat nebo kousat, jinak hrozí otrava.

13. Cestování autem

Pokud je pes přepravován na sedadle, musí mít speciální postroj, který se zapíná do bezpečnostního pásu. **Velmi nebezpečné je ponechat psa v autě za teplého počasí, jelikož mu hrozí přehřátí a uhynutí.** V autě nesmí být pes ponechán ani za mrazivého počasí, kdy mu hrozí podchlazení.

14. Cestování do jižní Evropy

V jižní Evropě se vyskytuje onemocnění dirofilarióza (srdeční červivost), které je přenášeno komáry. Spolehlivou ochranu představuje přípravek Stronghold, který se podává jednorázově před cestou a psa chrání po dobu jednoho měsíce od aplikace.

15. Nebezpečí pro psa

a) jedovaté rostliny – Vzhledem k tomu, že štěňata mají tendenci vše okusovat, představují právě jedovaté rostliny pro štěně velké nebezpečí. Většina okrasných stromů, keřů a bylin patří mezi jedovaté. Nejčastěji se vyskytují tisy, rododendrony, bobkovišně a štědřence. Vysoce jedovaté jsou oleandry, kde ke smrtelné otravě stačí několik listů. Většina pokojových rostlin je také jedovatá (sansiviera-tchýnin jazyk, diefenbachie). Výčet všech jedovatých rostlin není možné v této příručce poskytnout. Majitel štěněte by měl prověřit všechny rostliny, se kterými štěně může přijít do kontaktu z hlediska jedovatosti, a zabránit možnému okusování všech jedovatých. Při pozření jedovaté látky je nutné okamžitě vyvolat zvracení. Toho docílíme nalitím naředěného roztoku hořčice do krku. Výjimku tvoří žíraviny, kdy při vyvolání zvracení hrozí protržení jícnu a žaludku. V tomto případě je nutné naředění pozřené žíraviny velkým množstvím vody.

   Psa co nejrychleji odvezte na veterinu (dopředu tam zavolejte a upozorněte, že vezete urgentní případ). Zároveň je vhodné vědět, kde máte ve vašem okolí veterinární kliniku, která funguje nonstop (kontakt mějte vždy uložený v telefonu).

b) různé jedy - jedy pro hubení hlodavců, jedovaté látky (barvy, chladící směsi do automobilů, apod.)

c) léky – Nikdy neponechávejte v dosahu štěněte léky.

d) kabely vedoucí elektřinu - nebezpečí úrazu elektrickým proudem

e) bazény a rybníčky - nebezpečí utonutí

f) vosy a včely - nebezpečí bodnutí a následné alergické reakce

g) auta - nebezpečí úrazu

h) agresivní psi - nebezpečí pokousání

i) zmije - nebezpečí uštknutí

j) předměty, kterými se štěně může udusit – například pingpongové míčky apod.

k) předměty, které může štěně spolknout a zůstanou mu v zažívacím traktu – například velké šrouby, hřebíky apod.

Všem nebezpečím se můžete úspěšně vyhnout jen tak, že je budete předvídat; podobně jako když pečujete o malé dítě.

16. Informace o významných psech plemene Cane Corso

Veškeré informace je možné nalézt zde: http://www.canecorsopedigree.com.

Prosím, aby majitelé psa nebo feny se mnou konzultovali veškeré problémy, které mohou nastat.

Chovatelská stanice Cane Corso
KOREC CORSO

Vakcinační schéma

	PSINKA, PARVOVIRÓZA	PSINKA, PARVOVIRÓZA, HEPATITIDA	LEPTOSPIRÓZA	PARAINFLUENZA (PSINCOVÝ KAŠEL)	VZTEKLINA	TETANUS
Věk	**Nobivac Puppy DP**	**Nobivac DHP**	**Nobivac L4**	**Nobivac KC**	**Nobivac Rabies**	**Biocan T**
6. týden	x			x		
8. týden		x	x			
12. týden		x	x			
15. týden					x	
18. týden						x
21. týden						x
1 rok		x	x	x		
1 rok + 3 týdny					x	
2 rok		x	x	x		
2 roky + 3 týdny						x
3 roky		x	x	x		
4 roky		x	x	x		
4 roky + 3 týdny					x	
4 roky + 6 týdnů						x
5 let		x	x	x		
6 let		x	x	x		
6 let + 3 týdny						x
7 let		x	x	x		
7 let + 3 týdny					x	
8 let		x	x	x		
8 let + 3 týdny						x

*vakcinace do 8. týdne věku štěněte probíhají standardně ještě u chovatele

Proti parainfluenze je prováděna vakcinace intranasální vakcínou KC, nikoli subkutánní Pi. Vakcína Nobivac KC obsahuje kmen Bordetella bronchiseptica, který není obsažen v subkutánní vakcíně. Právě patogen Bordetella je častou příčinou infekcí dýchacího ústrojí u psů.

RNDr. Evžen Korec, CSc.
majitel chovatelské stanice Korec Corso
ředitel ZOO Tábor

Chovatelská stanice Cane Corso
KOREC CORSO

pevná linka (volat jen v pracovní době): (+420) 233 372 021
emailová adresa: director@zootabor.eu

Chovatelská stanice Cane Corso
KOREC CORSO